

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I SPORTU

z dnia 31 lipca 1985 r.

w sprawie uprawiania alpinizmu.

Na podstawie art. 52 ust. 4 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 3 lipca 1984 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 34, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy zarządzenia normują zasady bezpieczeństwa obowiązujące przy uprawianiu alpinizmu, szczególne wymagania, kwalifikacje i sposób ich uzyskiwania oraz związane z nimi uprawnienia, a także wzory dokumentów stwierdzających posiadane kwalifikacje do uprawiania alpinizmu.

2. Alpinizmem, w rozumieniu zarządzenia, są dyscypliny sportowe taternictwa powierzchniowego i taternictwa jaskiniowego.

3. Przez taternictwo powierzchniowe rozumie się poruszanie się w rejonach górskich, skałkowych i po obiektach sztucznych, zbudowanych lub wykorzystywanych w celach wspinaczkowych, w których obiektywne trudności techniczne (terenowe) wymagają praktycznej znajomości metod ich pokonywania lub użycia specjalistycznego sprzętu asekuracyjnego oraz umiejętności posługiwania się nim.

4. Przez taternictwo jaskiniowe rozumie się sportową działalność jaskiniową, tj. poruszanie się w jaskiniach lub ich częściach oraz w rejonach jaskiniowych, w których obiektywną trudności techniczne (terenowe) wymagają praktycznej znajomości metod ich pokonywania lub użycia specjalistycznego sprzętu i umiejętności posługiwania się nim.

§ 2. 1. Ustala się następujące stopnie alpinistyczne:

1) w taternictwie powierzchniowym:

- a) taternik zwyczajny,
- b) taternik samodzielny,
- c) taternik kandydat,

2) w taternictwie jaskiniowym:

- a) zwyczajny taternik jaskiniowy,
- b) samodzielny taternik jaskiniowy,
- c) taternik jaskiniowy kandydat.

2. Stopnie alpinistyczne mogą uzyskiwać osoby, które są członkami organizacji zrzeszonych w Polskim Związku Alpinizmu oraz spełniają warunki wymienione w załącznikach nr 1 i 2.

3. Szczegółowe warunki oraz tryb uzyskiwania stopni alpinistycznych uprawniających do uprawiania taternictwa powierzchniowego określa załącznik nr 1 do zarządzenia.

4. Szczegółowe warunki oraz tryb uzyskiwania stopni alpinistycznych uprawniających do uprawiania taternictwa jaskiniowego określa załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 3. 1. Dokumentem stwierdzającym nadanie stopnia alpinistycznego jest karta taternika, której wzór określa załącznik nr 3 do zarządzenia.

2. Dokument, o którym mowa w ust. 1, może być, w razie naruszenia przez jego posiadacza przepisów o warunkach i zasadach uprawiania alpinizmu, zatrzymany przez:

- 1) osoby upoważnione przez Zarząd Polskiego Związku Alpinizmu,
- 2) kierownika zgrupowania, kursu lub wyprawy i przesłany do Zarządu Polskiego Związku Alpinizmu w celu rozpatrzenia sprawy przez właściwy organ.

3. Ewidencję wydanych kart taternika prowadzą jednostki uprawnione do nadawania stopni alpinistycznych.

4. Polski Związek Alpinizmu za zgodą Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu ustala wysokość opłat za:

- 1) przeprowadzenie egzaminu na poszczególne stopnie alpinistyczne,
- 2) wystawienie karty taternika.

5. Opłaty, o których mowa w ust. 4, wnoszą osoby przystępujące do egzaminu lub występujące o wydanie karty taternika.

§ 4. Zasady bezpieczeństwa obowiązujące przy uprawianiu alpinizmu zorganizowanego (kursy, zgrupowania, wyprawy) i indywidualnego są określone w załączniku nr 4 oraz w:

- 1) regulaminach szkolenia,
- 2) regulaminach organizacji imprez sportowych,
- 3) regulaminach organizacji wypraw,

ustalonych przez Polski Związek Alpinizmu.

§ 5. Traci moc zarządzenie nr 55 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 16 października 1974 r. w sprawie uprawiania alpinizmu (Dz. Urz. GKKFiT Nr 9, poz. 46).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu: M. Renke

Załączniki do zarządzenia Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu z dnia 31 lipca 1985 r. (poz. 197)

Załącznik nr 1

SZCZEGÓŁOWE WARUNKI ORAZ TRYB UZYSKIWANIA STOPNI ALPINISTYCZNYCH UPRAWNIAJĄCYCH DO UPRAWIANIA TATERNICTWA POWIERZCHNIOWEGO

§ 1. 1. Warunkiem uzyskania stopnia alpinistycznego taternika zwyczajnego jest:

- 1) ukończenie 21 lat,
- 2) posiadanie stopnia taternika samodzielnego,
- 3) udokumentowanie uprawiania alpinizmu przez co najmniej 3 sezony letnie i 3 sezony zimowe,
- 4) przejście, od chwili uzyskania stopnia taternika samodzielnego, dróg wspinaczkowych o łącznym czasie 100 godzin, w tym:
 - a) dróg o trudności V stopnia lub trudniejszych o łącznym czasie minimum 50 godzin,
 - b) dróg w sezonie zimowym lub w górach lodowcowych o łącznym czasie minimum 50 godzin.
- 5) czynna znajomość masywów górskich poza Tatrami (minimum 2 wyjazdy, w tym 1 w góry lodowcowe),
- 6) zdanie z wynikiem pozytywnym egzaminu przed Środowiskową Komisją Egzaminacyjną.

2. Warunkiem uzyskania stopnia alpinistycznego taternika samodzielnego jest:

- 1) posiadanie stopnia taternika kandydata,
- 2) przejście dróg wspinaczkowych o łącznym czasie 100 godzin, w tym:
 - a) dróg o trudności IV stopnia lub łatwiejszych o łącznym czasie minimum 30 godzin,
 - b) dróg o trudności V stopnia lub trudniejszych o łącznym czasie minimum 30 godzin,
 - c) dróg o czasie przejścia dłuższym niż 5 godzin,
- 3) ukończenie kursu II stopnia (zimowego) w taternictwie powierzchniowym,
- 4) zdanie z wynikiem pozytywnym egzaminu przed Środowiskową Komisją Egzaminacyjną.

3. Warunkiem uzyskania stopnia alpinistycznego taternika kandydata jest:

- 1) ukończenie 18 lat albo ukończenie 16 lat oraz pisemna zgoda rodziców lub opiekunów o treści ustalonej przez Polski Związek Alpinizmu,
- 2) praktyczna znajomość szlaków turystycznych w Tatrach Polskich,
- 3) ukończenie szkolenia wstępnego (kursu teoretycznego i skałkowego) organizowanego przez klub lub sekcję zrzeszoną w Polskim Związku Alpinizmu,
- 4) ukończenie kursu I stopnia w taternictwie powierzchniowym zorganizowanego przez:
 - a) Centralny Ośrodek Szkolenia Polskiego Związku Alpinizmu,
 - b) klub macierzysty (w formie obozu tatrzańskiego) lub przez osobę mającą stopień instruktorski (w drodze szkolenia indywidualnego),

5) zdanie z wynikiem pozytywnym egzaminu przed Środowiskową Komisją Egzaminacyjną lub Komisją Centralnego Ośrodka Szkolenia.

§ 2. 1. Osoby mające stopnie alpinistyczne, o których mowa w § 1, mogą wspinac się na drogach o maksymalnym stopniu trudności w następujących okresach:

- 1) taternik zwyczajny i taternik samodzielny — w sezonie letnim i zimowym,
- 2) taternik kandydat — w sezonie letnim (tj. od 1 maja do 30 listopada).

2. Osoby ze stopniem taternika kandydata mają prawo wspinac się w sezonie zimowym (tj. od 1 grudnia do 30 kwietnia) wyłącznie w towarzystwie osób mających stopień instruktorski, w ramach działalności szkoleniowej.

3. Osoby ze stopniem taternika kandydata mają prawo wspinac się wyłącznie w zespołach. W żadnym wypadku nie dopuszcza się wspinaczek samotnych.

§ 3. 1. Stopień taternika zwyczajnego nadaje Zarząd Polskiego Związku Alpinizmu na wniosek Środowiskowej Komisji Egzaminacyjnej.

2. Stopień taternika samodzielnego nadaje zarząd macierzystego klubu lub sekcji na wniosek Środowiskowej Komisji Egzaminacyjnej.

3. Stopień taternika kandydata nadaje zarząd macierzystego klubu lub sekcji na wniosek Środowiskowej Komisji Egzaminacyjnej lub Centralny Ośrodek Szkolenia na wniosek Komisji Egzaminacyjnej Centralnego Ośrodka Szkolenia.

4. W wypadkach nie objętych niniejszym zarządzeniem stopnie alpinistyczne nadaje Zarząd Polskiego Związku Alpinizmu na wniosek Komisji Szkolenia Polskiego Związku Alpinizmu.

§ 4. 1. Skład osobowy Środowiskowej Komisji Egzaminacyjnej zatwierdza Zarząd Polskiego Związku Alpinizmu na wniosek Komisji Szkolenia Polskiego Związku Alpinizmu.

2. Skład osobowy Komisji Egzaminacyjnej Centralnego Ośrodka Szkolenia zatwierdza kierownik Ośrodka.

3. Tryb przeprowadzania egzaminów regulują przepisy wydane przez Polski Związek Alpinizmu.

§ 5. Stopień trudności drogi i czas jej przejścia (liczba godzin) określa się na podstawie informacji zawartych w opisie drogi podanym w opublikowanych przewodnikach dla danego rejonu bądź w czasopiśmie fachowym.

SZCZEGÓŁOWE WARUNKI ORAZ TRYB UZYSKIWANIA STOPNI ALPINISTYCZNYCH UPRAWNIAJĄCYCH DO UPRAWIANIA TATERNICTWA JASKINIOWEGO

§ 1. 1. Warunkiem uzyskania stopnia alpinistycznego zwyczajnego taternika jaskiniowego jest:

- 1) ukończenie 21 lat,
- 2) posiadanie stopnia samodzielnego taternika jaskiniowego,
- 3) uprawianie taternictwa jaskiniowego po uzyskaniu stopnia samodzielnego taternika jaskiniowego przez okres co najmniej 2 lat,
- 4) udział co najmniej w 15 przejściach jaskiniowych, z czego w 2 przejściach o V stopniu trudności i 4 przejściach o IV stopniu trudności oraz w warunkach zimowych, w 2 przejściach o minimum III stopniu trudności w jaskiniach położonych powyżej górnej granicy lasów,
- 5) kierowanie co najmniej 4 przejściami jaskiniowymi o III stopniu trudności,
- 6) posiadanie stopnia taternika samodzielnego lub przejście po uzyskaniu stopnia taternika jaskiniowego kandydata dróg wspinaczkowych od III do V stopnia trudności, o łącznym czasie co najmniej 30 godzin, w tym minimum 5 godzin po drogach o V stopniu trudności,
- 7) zdanie egzaminu przed Środowiskową Komisją Egzaminacyjną.

2. Warunkiem uzyskania stopnia alpinistycznego samodzielnego taternika jaskiniowego jest:

- 1) posiadanie stopnia taternika jaskiniowego kandydata,
- 2) uprawianie taternictwa jaskiniowego po uzyskaniu stopnia taternika jaskiniowego kandydata przez okres co najmniej 1,5 roku,
- 3) udział co najmniej w 15 przejściach jaskiniowych, z czego w 3 przejściach o IV stopniu trudności i w 6 przejściach o III stopniu trudności,
- 4) kierowanie co najmniej 3 przejściami jaskiniowymi o II stopniu trudności,
- 5) posiadanie stopnia taternika kandydata lub przejście, po uzyskaniu stopnia taternika jaskiniowego kandydata, dróg wspinaczkowych od II do IV stopnia trudności o łącznym czasie co najmniej 15 godzin, w tym minimum 5 godzin po drogach o IV stopniu trudności,
- 6) ukończenie z wynikiem pozytywnym kursu szkoleniowego III stopnia w taternictwie jaskiniowym,
- 7) zdanie egzaminu przed Środowiskową Komisją Egzaminacyjną.

3. Warunkiem uzyskania stopnia alpinistycznego taternika jaskiniowego kandydata jest:

- 1) ukończenie 18 lat,
- 2) ukończenie z wynikiem pozytywnym kursu szkoleniowego I i II stopnia w taternictwie jaskiniowym,
- 3) zdanie egzaminu przed klubową (sekcyjną) lub Środowiskową Komisją Egzaminacyjną.

§ 2. Osoby mające stopnie alpinistyczne, o których mowa w § 1, mogą uprawiać taternictwo jaskiniowe i taternictwo powierzchniowe w niżej określonym zakresie:

- 1) zwyczajny taternik jaskiniowy jest uprawniony do:
 - a) udziału w przejściach jaskiniowych bez ograniczeń pod nadzorem kierownika grupy,
 - b) kierowania przejściami jaskiniowymi bez ograniczeń,
 - c) wspinania się zgodnie z uprawnieniami taternika samodzielnego,

- 2) samodzielnny taternik jaskiniowy jest uprawniony do:
 - a) udziału w przejściach jaskiniowych bez ograniczeń pod nadzorem kierownika grupy,
 - b) kierowania przejściami jaskiniowymi do IV stopnia trudności włącznie, z wyłączeniem w warunkach zimowych jaskiń położonych powyżej górnej granicy lasu,
 - c) wspinania się zgodnie z uprawnieniami taternika kandydata,

- 3) taternik jaskiniowy kandydat jest uprawniony do:
 - a) udziału w przejściach jaskiniowych bez ograniczeń pod nadzorem kierownika grupy,
 - b) kierowania przejściami jaskiniowymi do II stopnia trudności włącznie w grupach nie większych niż 4 osoby,
 - c) wspinania się w sezonie letnim po drogach do V stopnia trudności wraz z osobą mającą co najmniej stopień taternika samodzielnego.

§ 3. 1. Stopień zwyczajnego taternika jaskiniowego nadaje Zarząd Polskiego Związku Alpinizmu na wniosek Komisji Taternictwa Jaskiniowego na podstawie orzeczenia Środowiskowej Komisji Egzaminacyjnej.

2. Stopień samodzielnego taternika jaskiniowego nadaje Komisja Taternictwa Jaskiniowego Polskiego Związku Alpinizmu na wniosek Środowiskowej Komisji Egzaminacyjnej.

3. Stopień taternika jaskiniowego kandydata nadaje zarząd macierzystego klubu (sekcji) na wniosek klubowej (sekcyjnej) komisji egzaminacyjnej.

4. W wyjątkowych i uzasadnionych wypadkach, nie objętych przepisami niniejszego zarządzenia, stopnie alpinistyczne w taternictwie jaskiniowym nadaje Zarząd Polskiego Związku Alpinizmu na wniosek właściwej komisji egzaminacyjnej, zatwierdzonej przez Komisję Taternictwa Jaskiniowego Polskiego Związku Alpinizmu.

§ 4. 1. Skład osobowy i obsadę funkcji przewodniczącego klubowej (sekcyjnej) komisji egzaminacyjnej zatwierdza Komisja Taternictwa Jaskiniowego Polskiego Związku Alpinizmu na wniosek zarządu klubu (sekcji).

2. Skład osobowy i obsadę funkcji przewodniczącego Środowiskowej Komisji Egzaminacyjnej zatwierdza Zarząd Polskiego Związku Alpinizmu na wniosek Komisji Taternictwa Jaskiniowego Polskiego Związku Alpinizmu.

3. Zmiany składów osobowych komisji egzaminacyjnych dokonywane są w trybie określonym w ust. 1 i 2.

4. Tryb przeprowadzania egzaminów, ich zakres oraz obieg dokumentów związanych z uzyskaniem stopni alpinistycznych w taternictwie jaskiniowym regulują przepisy określone przez Komisję Taternictwa Jaskiniowego Polskiego Związku Alpinizmu.

§ 5. 1. Przez stopnie trudności dróg wspinaczkowych rozumie się stopnie określone międzynarodową skalą trudności.

2. Przez stopnie trudności przejść jaskiniowych rozumie się stopnie określone w „Klasyfikacji przejść jaskiniowych według stopnia trudności”, ustalonej periodycznie przez Zarząd Polskiego Związku Alpinizmu.

WZÓR KARTY TATERNIKA

KLUB MACIERZYSTY

Pieczęć nagłówek klubu

data

podpis

pieczęć nagłówek klubu

data

podpis

pieczęć nagłówek klubu

data

podpis

pieczęć nagłówek klubu

data

podpis

Ma stopień

TATERNIKA
ZWYCZAJNEGO

pieczęć
PZA

data

podpis

ZWYCZAJNEGO
TATERNIKA
JASKINIOWEGO

pieczęć
PZA

data

podpis

TATERNIKA
SAMODZIELNEGO

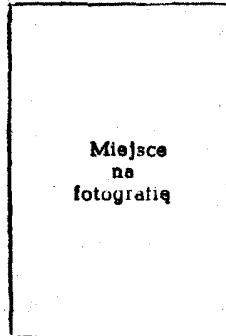
pieczęć
komisji egz.

data

podpis

POLSKI ZWIĄZEK ALPINIZMU

KARTA TATERNIKA



Nr

pieczęć

podpis posiadacza

imię i nazwisko

data urodzenia

Ma stopień

SAMODZIELNEGO
TATERNIKA
JASKINIOWEGO

pieczęć
KTJ-PZA

data

podpis

TATERNIKA
JASKINIOWEGO
KANDYDATA

pieczęć

data

podpis

TATERNIKA
KANDYDATA

pieczęć

data

podpis

ZASADY BEZPIECZEŃSTWA W ALPINIZMIE

§ 1. Przestrzeganie zasad bezpieczeństwa w taternictwie powierzchniowym i jaskiniowym obowiązuje wszystkie osoby uprawiające te dyscypliny sportu w formach określonych w § 3 ust. 1 i 2 zarządzenia.

§ 2. Uprawianie taternictwa powierzchniowego i jaskiniowego odbywa się zgodnie z uprawnieniami wynikającymi z § 2 załącznika nr 1 i § 2 załącznika nr 2 do zarządzenia oraz z regulaminami wymienionymi w § 4 zarządzenia.

§ 3. 1. Uprawianie taternictwa powierzchniowego i jaskiniowego może odbywać się w formie działalności zorganizowanej (kursy szkoleniowe, zgrupowania wycieczkowe, wyprawy itp.) lub indywidualnej (prowadzonej przez osoby fizyczne bez udziału organizacji).

2. W razie prowadzenia działalności zorganizowanej:

- 1) za bezpieczne i zgodne z przepisami przygotowanie i przebieg imprezy odpowiedzialny jest kierownik,
- 2) kierownika wyznacza organizator imprezy.

Szczegółowy tryb zatwierdzania kierownika (w zależności od rodzaju imprezy) regulują odrębne przepisy.

3. W razie prowadzenia działalności indywidualnej, za jej bezpieczne i zgodne z przepisami przygotowanie oraz przebieg odpowiedzialna jest osoba mająca najwyższy stopień alpinistyczny w zespole, w wypadku zaś równych stopni — najdłuższy staż.

§ 4. Każdorazowo uprawianie dyscyplin sportu, o których mowa w § 1, dopuszczalne jest w granicach ryzyka koniecznego, uzależnionego od aktualnych warunków działalności.

§ 5. Do działalności szkoleniowej upoważnione są jedynie osoby mające aktualne uprawnienia instruktorskie nadane przez Polski Związek Alpinizmu, stwierdzone w książeczce instruktorskiej, lub specjaliści (np. lekarze, ratownicy) upoważnieni przez Polski Związek Alpinizmu.

§ 6. Pracę instruktorów nadzoruje i koordynuje kierownik kursu, który nie powinien prowadzić zajęć szkoleniowych.

§ 7. Instruktor prowadzący zajęcia szkoleniowe jest obowiązany w szczególności do:

- 1) kontroli sprzętu wykorzystywanego w trakcie szkolenia oraz sprawdzania wyposażenia indywidualnego osób szkolonych pod względem kompletności, przydatności i stanu technicznego,
- 2) zapoznania osób szkolonych z przebiegiem prowadzonych ćwiczeń, terenem działania oraz zasadami bezpieczeństwa,
- 3) praktycznego demonstrowania ćwiczeń i nadzoru nad ich wykonywaniem przez osoby szkolone,
- 4) posiadania podręcznej apteczki w czasie prowadzenia zajęć,
- 5) podporządkowania się zaleceniom kierownika kursu w zakresie prowadzenia działalności szkoleniowej,
- 6) zwracania szczególnej uwagi na nieprzekraczanie dopuszczalnego ryzyka.

§ 8. Liczebność grupy szkoleniowej jest zależna od rodzaju kursu i nie może przekraczać:

1) w taternictwie powierzchniowym:

- a) na kursie wstępnym — 4 kursantów na 1 instruktora,
- b) na kursie letnim I stopnia — 3 kursantów na 1 instruktora,
- c) na kursie zimowym II stopnia — 2 kursantów na 1 instruktora,

2) w taternictwie jaskiniowym:

- a) na kursie wstępnym I stopnia — 6 kursantów na 1 instruktora,
- b) na kursie dla zaawansowanych II i III stopnia — 3 kursantów na 1 instruktora.

§ 9. Liczebność grupy szkoleniowej na kursach instruktorskich ustala kierownik kursu.

§ 10. Kierownik kursu szkoleniowego jest zobowiązany w szczególności do:

- 1) sprawdzania świadectw lekarskich o stanie zdrowia osób szkolonych,
- 2) sprawdzania kwalifikacji formalnych instruktorów i osób szkolonych,
- 3) zapoznania instruktorów z programem kursu, trybem i warunkami jego realizacji,
- 4) ustalenia sposobów łączności między grupami szkoleniowymi i wyznaczenia czasów alarmowych,
- 5) ustalenia zasad współpracy z profesjonalnymi służbami ratowniczymi oraz ustalenia warunków i zasad działalności ratowniczej organizowanej przez kadrę kursu,
- 6) nadzoru nad przebiegiem szkolenia zgodnie z programem i zasadami bezpieczeństwa oraz innymi przepisami obowiązującymi na terenie działania kursu,
- 7) sprawdzenia posiadania przez uczestników szkolenia aktualnego ubezpieczenia.

§ 11. Uczestnicy wszystkich kursów szkoleniowych są zobowiązani do bezwzględnego podporządkowania się poleceniom kierownika kursu.

§ 12. Za prawidłowy przebieg zgrupowań (wypraw) odpowiada osoba wyznaczona przez organizatora na kierownika.

§ 13. Kierownik zgrupowania lub wyprawy jest zobowiązany w szczególności do:

- 1) sprawdzenia świadectw lekarskich o stanie zdrowia oraz formalnych uprawnień uczestników,
- 2) sprawdzenia wyposażenia uczestników w celu zapewnienia skuteczności i bezpieczeństwa planowanej działalności,
- 3) ustalenia planu działalności i zapoznania z nim uczestników,
- 4) wyznaczania w razie potrzeby kierowników zespołów działających w ramach zgrupowania (wyprawy), z uwzględnieniem ich kwalifikacji,
- 5) ustalenia sposobów łączności między zespołami i wyznaczenia czasów alarmowych,
- 6) kierowania akcją poszukiwawczą i ratunkową w razie wypadku,
- 7) sprawdzenia posiadania przez uczestników zgrupowania (wyprawy) aktualnego ubezpieczenia.

§ 14. Uczestnicy zgrupowania (wyprawy) są zobowiązani do bezwzględnego podporządkowania się wszelkim poleceniom kierownika dotyczącym realizacji programu imprezy:

§ 15. Działający indywidualnie są zobowiązani w szczególności do:

- 1) prowadzenia działalności z zachowaniem zasad asekuracji,
- 2) znajomości rejonu działania (z uwzględnieniem tras powrotu i odwrotu),
- 3) pozostawienia informacji o planowanej działalności i trasie powrotu w odpowiednich książkach wyjść w organizacjach ratowniczych działających w pobliżu zgrupowań lub w miejscu zamieszkania,
- 4) natychmiastowego przerwania działalności w razie zaobserwowania wypadku w rejonie działania w celu podjęcia akcji ratowniczej w miarę posiadanych możliwości i kwalifikacji,
- 5) podporządkowania się zaleceniom osób upoważnionych przez Polski Związek Alpinizmu, pracowników organizacji ratownictwa górskiego oraz innych osób upoważnionych do interwencji w rejonie działania (funkcjonariuszy parków narodowych, straży granicznych itp.).

§ 16. 1. Ze względu na szczególne zagrożenie życia zabrania się:

- 1) prowadzenia działalności z użyciem niepełnowartościowego sprzętu i wyposażenia,
- 2) podejmowania działalności bez przygotowania kondycyjnego,
- 3) prowadzenia działalności bez asekuracji,
- 4) prowadzenia działalności bez kasków ochronnych,

5) zmiany uzgodnionych planów w czasie działalności, chyba że dotyczy to akcji ratunkowych lub przekroczenia granic dopuszczalnego ryzyka.

2. Osoby uprawiające alpinizm są obowiązane do przestrzegania ogłaszanych alarmów lawinowych i innych ostrzeżeń.

§ 17. 1. Sprzęt używany powinien być sprawny technicznie i mieć odpowiedni atest jakościowy.

2. Sprzęt nie mający atestu powinien uzyskać akceptację Komisji Bezpieczeństwa Górskiego Polskiego Związku Alpinizmu, uwzględniającą normy Międzynarodowej Unii Organizacji Alpinistycznych (UIAA), a gdy chodzi o sprzęt nurkowy — ogólnie przyjęte normy.

3. Wszelkie elementy sprzętu wykonane z włókien poliamidowych powinny być wycofane z użycia po upływie 2 lat od daty ich zakupu. Dotyczy to m. in. lin, pętli asekuracyjnych i uprzęży.

4. Lina, która asekurowała upadek prowadzącego, powinna zostać wycofana z użycia.

5. Kask ochronny powinien być zaopatrzony w uprzęż zapobiegającą zsunięciu się z głowy.

6. Niedopuszczalne jest stosowanie sprzętu nie przeznaczonego do uprawiania alpinizmu oraz nurkowania (np. kasków budowlanych, karabinków strażackich, lin żeglarskich itp.).

7. W razie prowadzenia działalności jaskiniowej (m. in. nurkowej) każdy uczestnik powinien być wyposażony co najmniej w dwa niezależne i sprawne źródła światła.

§ 18. Odstępstwa od zasad bezpieczeństwa dopuszczalne są wyłącznie w celu ratowania życia oraz w stanie wyższej konieczności.